

Οι θεατές... διαλέγουν τον Ρωμαίο και την Ιουλιέτα

Του ΗΛΙΑ ΜΑΓΚΛΙΝΗ

ΘΕΑΤΡΟ «Διαλέξτε ποιος θα παίξει ποιον!» Η πρόσκληση-πρόκληση από τους ηθοποιούς του θιάσου Aquila Theatre Company της Νέας Υόρκης λίγο πριν από την έναρξη του σαιξπηρικού «Ρωμαίου και Ιουλιέτα», χθες και προχθές στο ιστορικό θέατρο «Απόλλων», στην Ερμούπολη της Σύρου, κατέστησε το κοινό «συνένοχο» σε μια θεατρική παράσταση χαρακτηριστική του νέου πνεύματος που διέπει το Φεστιβάλ Αιγαίου. Κι αυτό, διότι φέτος, τρίτη συνεχώς χρονιά πραγματοποίησης του Φεστιβάλ, ο ιθύνων νους πίσω από τη δημιουργία και διοργάνωσή του, ο ελληνικής καταγωγής Αμερικανός αρχιμουσικός Πίτερ Τιμπόρις, αποφάσισε να μην περιοριστεί στις συναυλίες κλασικής μουσικής. Έτσι, μετά το ανέβασμα της σπάνιας όπερας «Ζανέτο» του Πιέτρο Μασκάνι, τα ρεσιτάλ για φωνή και πιάνο που ακολούθησαν και

την παράσταση του «Ρωμαίου και Ιουλιέτα», θα πραγματοποιηθούν δύο συναυλίες τζαζ (απόψε και μεθαύριο), ενώ αύριο θα έχουμε μια εκδήλωση εκτός του θεάτρου «Απόλλων», μια βραδιά μικρασιατικής μουσικής στην πλατεία Μισούλη από Έλληνες μουσικούς της Διασποράς.

Με κλήρο οι ρόλοι

Ποια όμως ήταν η πρόσκληση που απεύθυναν οι ηθοποιοί του Aquila Theatre Company στο κοινό που κατέκλυσε το «Απόλλων»; Η ιδέα είναι η εξής: ο κάθε ηθοποιός του θιάσου έχει μάθει όλους τους ρόλους της τραγωδίας και λίγο πριν από την έναρξη της παράστασης, το κοινό καλείται να τραβήξει κλήρο, μέσω του οποίου αποφασίζεται ποιος ηθοποιός θα παίξει ποιον ρόλο. Έτσι, είναι πιθανό το ρόλο της Ιουλιέτας να τον παίξει άνδρας (έμμεση αναφορά στην εποχή του ίδιου του Σαίξπηρ, όταν μια αποκλειστικά ανδρική διανομή εναλλάσσονταν σε

διάφορους ρόλους), ενώ οι διαφορές ηλικίας ανάμεσα σε πατέρα και κόρη ή για παύουν να έχουν σημασία. Παρακολουθήσαμε την πρώτη από τις δύο παραστάσεις του έργου, στην οποία τα πράγματα εξελίχθηκαν κάπως πιο «συμβατικά»: η Ιουλιέτα ήταν γυναίκα και ο Ρωμαίος άνδρας! Σύμφωνα με τους υπεύθυνους του θιάσου, το σκεπτικό είναι οι θεατές να γίνονται κοινωνοί στο παιχνίδι του τυχαίου μέσα από το οποίο καθορίζεται η «θεατρική μοίρα», καθώς επίσης να υπογραμμίζεται το στοιχείο του απρόβλεπτου αλλά και να αποπειράται μια προσέγγιση στην ατμόσφαιρα των παραστάσεων της εποχής του Σαίξπηρ.

Η «Ιουλιέτα» της προηγούμενης, η σερβικής καταγωγής Αμερικανίδα ηθοποιός Natasha Piletich, προχθές έπαιξε την Ιουλιέτα για πρώτη φορά. Όπως μας είπε: «Με το σύστημα αυτό, κάθε παράσταση είναι, σχεδόν, εντελώς διαφορετική από την προηγούμενη. Υπάρχει ένας βασικός καμβάς στην

ματος των ηθοποιών πάνω στη σκηνή από τον σκηνοθέτη, τον Peter Meineck, και τον Robert Richmond, που έκανε τη διασκευη-προσαρμογή, ωστόσο, ο αυτοσχεδιασμός και το απρόβλεπτο είναι πάντα μέσα στο πρόγραμμα». Η Νατάσα παραδέχθηκε ότι προτιμάει να παίξει τον Ρωμαίο. «Μια φορά, με την άλλη κοπέλα του θιάσου, την Lindsay Rae Taylor, μοιραστήκαμε τους ρόλους: εκείνη ήταν η Ιουλιέτα, εγώ ο Ρωμαίος - ήταν πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία».

Ήταν όντως πολύ ενδιαφέρουσα η σαιξπηρική αυτή παράσταση όπως και το να βρίσκεσαι στο θέατρο «Απόλλων». Στο διάλειμμα της παράστασης απευθυνθήκαμε στον Πίτερ Τιμπόρις, ο οποίος τόνισε πως το ιστορικό αυτό θέατρο αποτέλεσε τον πόλο έμπνευσης για τη δημιουργία του Φεστιβάλ. «Το σημαντικότερο είναι ότι οι Συριανοί αγκαλιάζουν το Φεστιβάλ. Αυτό μας δίνει ιδέες για νέα πράγματα στο μέλλον».

Ένας διαφορετικός «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» από τον θίασο Aquila Theatre Company της Νέας Υόρκης στην Ερμούπολη της Σύρου.